KARİKATÜR

Ümitliler!

Baba — Bir mebusluk yakalıyacak mıyım, yakalıyamıyacak mıyım?!..

Kız — Bir mebus yakalıyacak mıyım, yakalıyamıyacak mıyım?!..

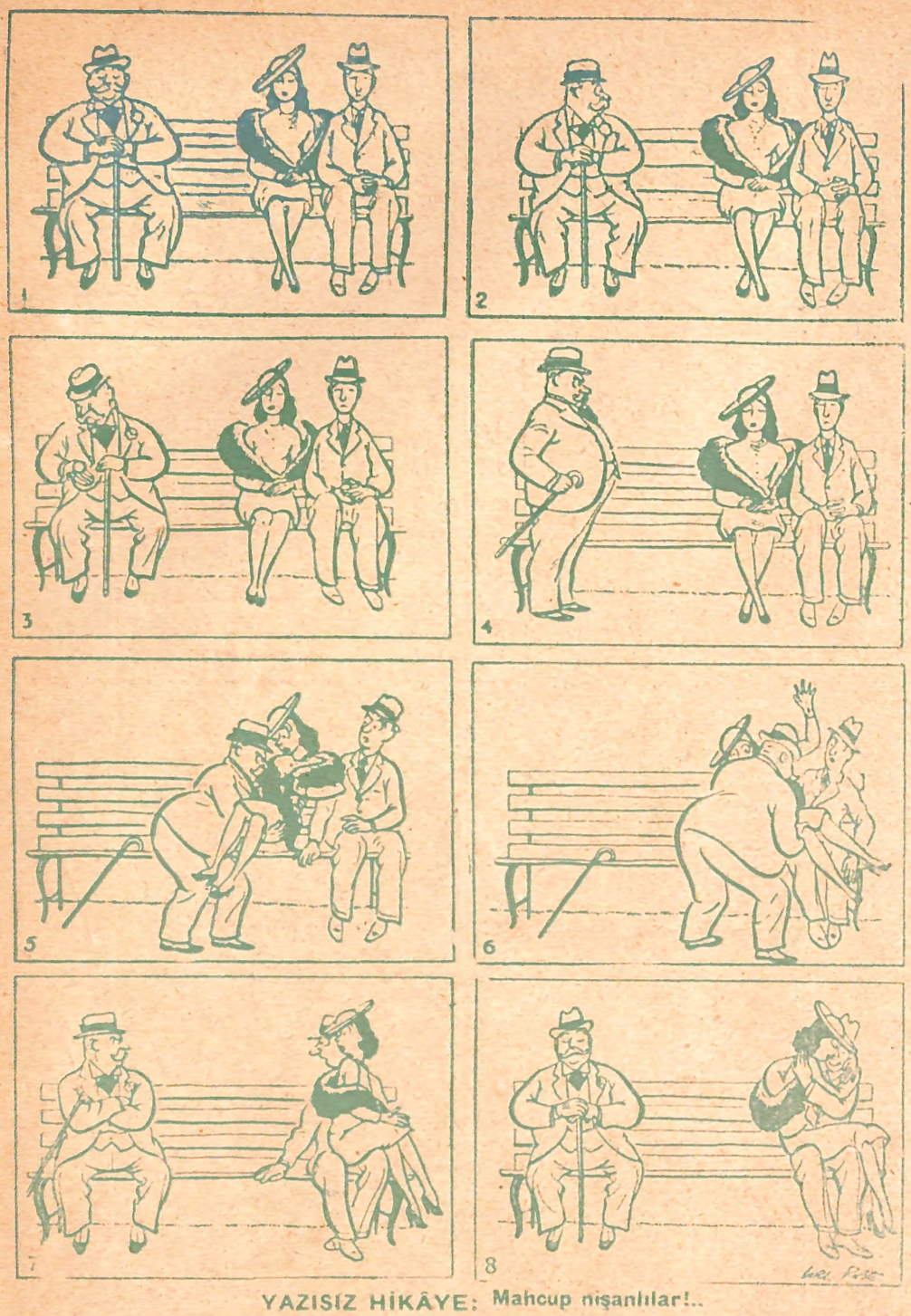

YAZISIZ HİKÂYE: Mahcup nişanlılar!..

— «Et ve ruh» ismindeki romanımı kasapların kapalı olduğu bir günde bitirdiğim için ismini değiştirdim. «Balık ve ruh» koydum!..

Erkek — Desti izdivacını istiyecektim..
Kadın — Çok geç kaldınız efendim... Bugün evleniyorum..

Erkek — Zarar yok, yarın tekrar gelirim!..

Ressamın karısı — Açtığın sergiye davet ettiğin profesör yarın için seni konferansa davet ediyor..

— İntikam almasını ne iyi biliyor şu profesör!..

Meşhur kafalar

Karikatürist Ramiz'in hazırladığı bu seri, Meşhur kafaların iç yüzünü çok orijinal bir buluşla aydınlatacaktır.

Franko, Çemberlayn, Mazhar Osman ve daha birçok yerli ve yabancı meşhurların kafalarında neler var?

Bunları bütün teferruatı ile büyük ve yegâne karikatür üstadı Ramiz'in fırçasile gelecek haftadan itibaren Karikatür sayfalarında bulacaksınız.

— Üç senedir evliyim, kendimi yine âşık hissediyorum..
— Kime?..

No. 168 CİLT: 7 YIL: 4 FİATI 10 KURUŞTUR 16 MART 1939

Karikatür

İDAREHANESİ:
İstanbul: Ankara caddesi hususî daire. Posta kutusu: İstanbul 103. Telefon: 23031
Telgraf: İst. KARİKATÜR

Sahibi:
SEDAT SİMAVİ

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye: Seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruş. Ecnebi için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ VE EDEBİ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

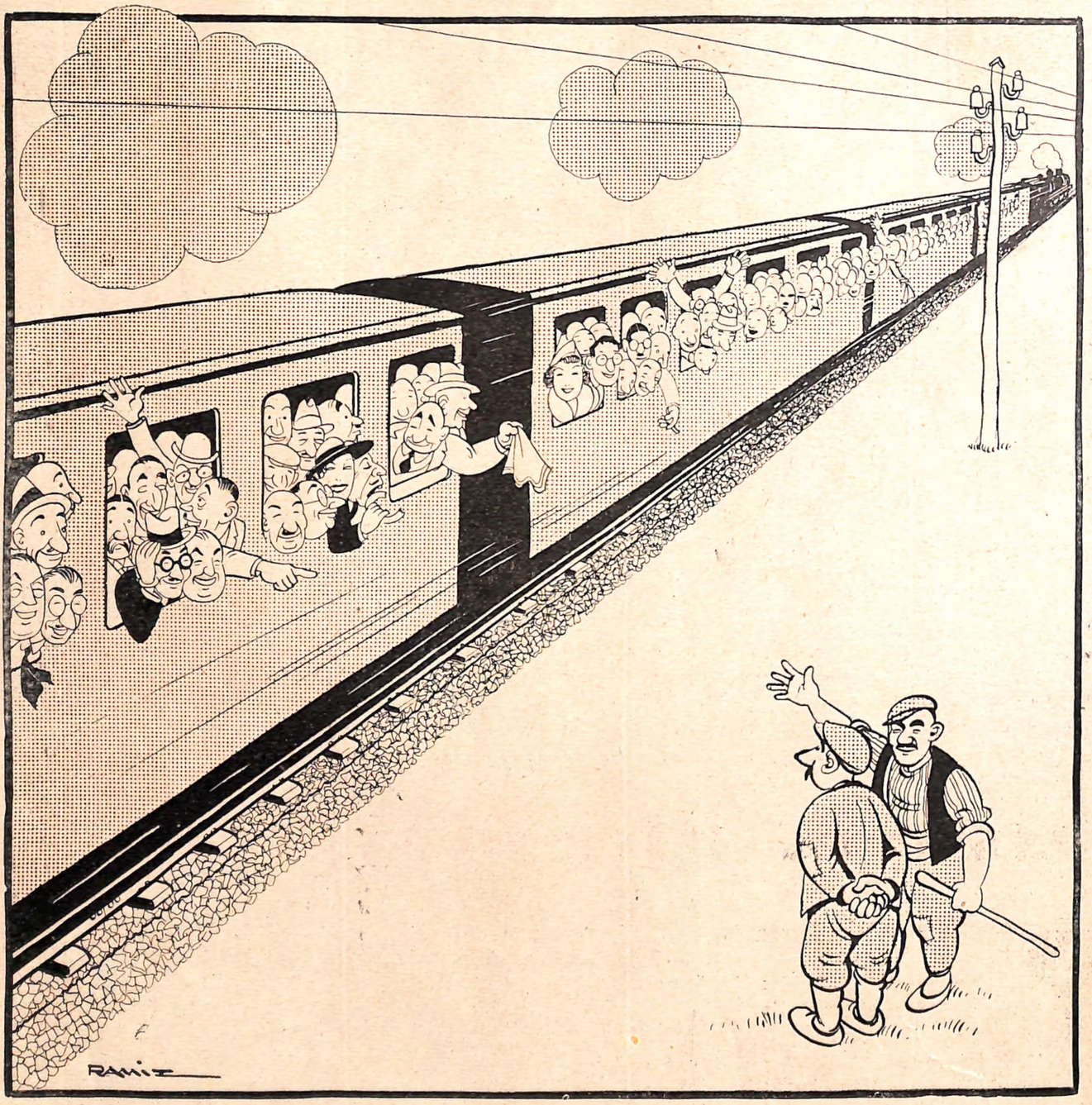

İNTİHAP ARİFESİNDE ANKARA YOLCULARI:

— Şu gidenlerin hepsi mebus olacak mı dersin?..

— Hayır, çoğu meyus olacak!..

PAZARLIKSIZ SATIŞ İŞİNDE KONTROLSUZ TİCARET:

— Görüyor musun, nasıl fırsattan istifade ediyorlar?..

— Müşterilerden mi bahsediyorsun, dükkâncılardan mı?!..

SOKAKTA İŞİTİLEN KONUŞMALAR

YAŞLI bir kadın tanıdığı genç bir doktora:

— Kuzum evlâdım... Senden bir ilâç istiyorum... Reçetesini yazıver de eczaneden alayım.

— Ne ilâcı?

— Teessürden hastalanan insanı ferahlatmak için..

— Kimin için?

— Bizimki için...

— Vah vah... Enişte hasta mı?

— Daha değil ama olacak.

— Garip şey, ne zaman?

— Namzetler listesinin gazetede çıktığı gün..

* * *

Bir adres aramak için masasının gözünü açmıştı. Vesika kıtasında iki fotoğrafını gördüm. Biri uzun bıyıklı ve saçlı idi. Ötekinde yalnız bıyıklar değil, saç da traş edilmiş, fazla olarak çehre sıkı sıkıya bir rötüşten geçerek âdeta bir genç çocuk pozuna dönmüştü.

— Bunlar ne? dedim..

— Fotoğraf...

— Niçin biri genç, öteki ihtiyar?.

Gülümsedi:

— Sana yalan söylemek olmaz... Mebusluk için gençlerin mi, yoksa ihtiyarların mı tercih edileceği anlaşılamadı. Onun için namzetlik istidama yapıştırılmak üzere iki çeşit fotoğraf çıkarttım. Fakat son güne kadar şüphe halledileceği için rasgele birini verdim. Artık baht işi...

* * *

Bir fotoğrafçı camekânında son günlerde beliren bir ilân:

«Rötüşlü ve artistik olmak şartile acele resim çıkarılır»..

* * *

— Son aylarda en revaçta olan sanat nedir bilir misin?

— Hayır.

— Vesika fotoğrafçılığı.

* * *

— Bir şehirden kaç kişinin mebusluk istidası verdiğini anlamak istersen ne yaparsın?

— Partiye sorarım.

— Parti böyle suale cevap vermiye mecbur mu?

— O halde yapılacak bir şey yok.. Çünkü herkes saklıyor..

— Bence var... Şehirdeki fotoğrafçıları dolaşır, kaç kişinin resim çıkardığını tahkik edersin..

* * *

— Bizim mahallede kaç kişinin mebusluk istidası verdiğini tahkik ettim. İstersen sana birer birer sayayım.

— Vazgeç... Uzun sürer. Bana kimlerin talip bulunmadığını söyle kâfi..

* * *

— Bir mahallede kaç ev varsa okadar mebus namzedi bulunduğuna emin olabilirsin..

— Amma yaptın ha..

— Mübalâğa etmiyorum..

— Mübalâğa ettiğini iddia eden kim? Bilâkis az söylüyorsun... Evlerde sade aile reisi mi var? Bayanı, kayınvalde vesaireleri unutuyor musun?

* * *

Çocuk yattığı yerde tepinerek, ağlıyarak:

— İsterim... İsterim... isterim de isterim...

— Sus yumurcak... Ne istersin söyle bakalım.

— Mebusluk isterim.

— Çocuk mebus olur mu?

— Babam, annem, büyük annem istiyorlar ya... Ben mi kalacağım?

* * *

Bir mağazada yaşlıca bir bayan ve iki kızı ile mağaza sahibi arasında.

Mağaza sahibi:

— Bayan beni dinleyin... Yazlık tuvaletler için biraz daha bekleyin. İyi kumaşlarımız daha gelmedi... Hem şimdi mevsimi değil... Siz eski müşterimizsiniz diye söylüyorum..

Yaşlı kadın:

— Teşekkür ederim ama, kumaşların mevsimi gelinciye kadar bizim mevsim geçer.

— Öyle şey olur mu?

— Olur ya... Babaları mebus oluyorum diye gayrete geldi, kesenin ağzını açtı. İntihap olup da kazanamadığını görünce meyus olacak. Artık on paralık bir şey aldırabilene aşkolsun..

— Peki ama kazanacağından emin mi?

— Kendisi şimdilik emin ama, biz emin değiliz.

— Sebep?

— Kendisi emindir. Çünkü muhakkak mebus olacağına dair bir büyük adamdan mektup aldı.

— O halde siz niçin emin değilsiniz?

Kadın kızlarının yüzüne bakıp güldükten sonra:

— Siz yabancı değilsiniz, saklamıyalım. Biz emin değilz. Çünkü büyük adamın imzasile mektup yazan biziz.

* * *

— Evvelce ümidim yüzde doksandı. Fakat bu intihap kabiliyeti meselesi çıktıktan sonra altmışta ikiye indi.

— Bu nasıl nisbet böyle? Altmışta iki ne demek?

— İzah edeyim. Biliyorsun ki, benim bütün hayatım memuriyetle geçmiştir. Memleketin her vilâyetinde üçer, beşer ay memuriyet yaptım. Altmış vilâyetimizden yalnız ikisinde memuriyetim yoktur.

— O halde yanlış söyledin. Altmışta elli sekiz ümidim var, demeliydin.

— Lâfın arkasını dinlesene a iki gözüm... «Nerelerde kabiliyeti intihabiyen var?» diyorlar... Benim için beni tanımıyan vilâyetlerde intihap kabiliyetim vardır.. Beni tanıyan yerlerde bana rey verilesceğini tahmin eder misin?

KARİKATÜR

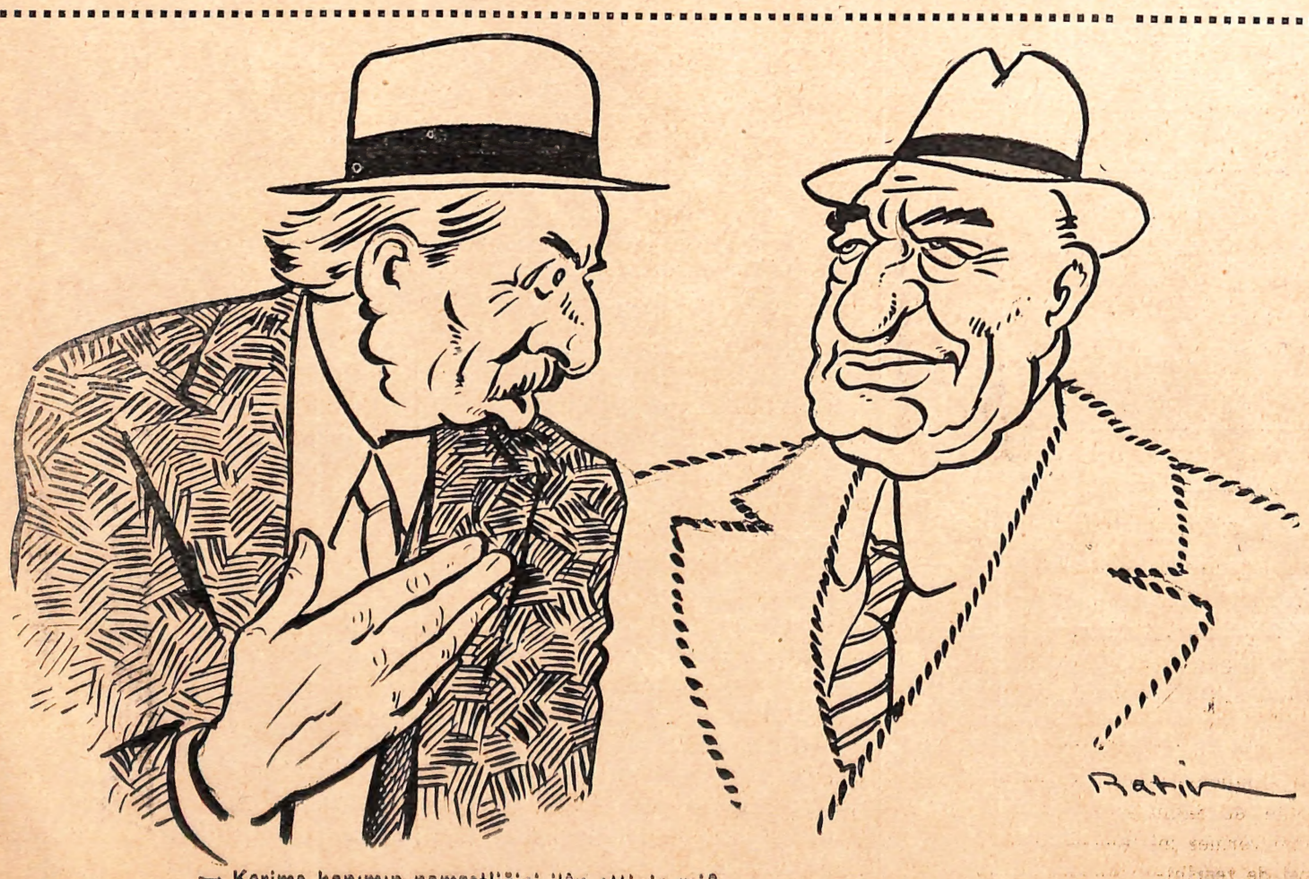

— Kerime hanımın namzetliğini ilân ettiniz mi?..
— Yanlış anlaşılmasın diye bir müddet tehir ettik!..

Küçük Komedi :

YAPIŞKAN

[Üstat masasının başında dalgın dalgın yazı yazmakla meşgul.. kapı açılır, daktilo içeri girer.]

Daktilo

Efendim bir bay sizi görmiye gelmiş.

Üstat

(Birdenbire)

Size her zaman tenbih ediyorum. Ben çalışırken kim gelirse yok deyin diye... Niçin sözümü dinlemiyorsunuz kızım.

Daktilo

Çok ısrar etti efendim..

Üstat

Vay arsız herif vay... Bir şey uydur, defet...

(Paravananın arkasından güzel giyinmiş yakışıklı bir adam çıkar... Bu bir aristokrat şairdir)

Şair

Üstadım. Sizi görmiye gelen yabancı değildir. Bendenizim.

Üstat

(Birdenbire bozularak)

Vay efendim.. sefa geldiniz... Affınızı rica ederim... Sözümün size şümulü yok tabiî... Zatıâlinize karşı hürmet ve takdirlemi bilirsiniz.

Şair

Onunla daima iftihar ederim..

Üstat

Hay aksi şeytan... Az kalsın bir yanlışlık olacaktı, sizi geri çevireceklerdi. İsminizi lûtfetmek yok mu a beyim..

Şair

Görüyorsunuz ki, bana olan teveccühünüze istinaden kendi evimde gibi teklifsiz hareket ettim. İzin almadan içeri girdim..

Üstat

Elbet efendim ona ne şüphe..

(Üstat yaptığı nezaketsizliği tamir ettiği için memnun, fakat hiç sevmediği bu traşçıyı başından nasıl defedeceği meselesi hakkında endişelidir.)

Şair

Üstadım bana oturmayı, sohbetinizden istifade etmeyi emredeceksiniz. Fakat ısrar buyurmayın... Bir ufak ricada bulunup gideceğim..

Üstat

(Sevinmiş)

Acele işiniz varsa ne denir... Emredin.

Şair

Üstadım yeni bir piyes yazdım. Bu gece lûtfen bendehanede bir çorba içmeyi kabul edeceksiniz.. Onu mutlaka size okumak isterim..

Üstat

Maalmemnuniye, fakat fakat meşgulüm emin olun..

Şair

Gece ne meşguliyetiniz olacak?

Üstat

(Renkten renge girerek)

Vallâhi meşgulüm.

Şair

O halde müsaade edin piyesi şimdi o kuyuvereyim. Gerçi başka işim var ama, bu hepsinden ehemmiyetli...

Üstat

(Kurtulamıyacağını anlıyarak)

Mademki bukadar ısrar ediyorsunuz. O halde geleyim bari..

Şair

Çok teşekkür ederim üstat... Tam sekizde zatıâlinizi bekliyorum.

Üstat

Baş üstüne tam sekizde..

(Şair çıkar. Üstat birkaç kere odada dolaştıktan ve alçak sesle küfürler ettikten sonra daktiloyu çağırır.)

Üstat

Kızım... Bu zevzek, mendebur, yapışkan herif beni yemeğe davet etti. Şimdi ona bir mektup yazın, gelemiyeceğimi söyleyin.

(Üstadın gözü kapıya ilişir, şairi paravananın arkasından görür)

Üstat

(Hafif bir sarsıntıdan sonra bağırarak)

Kızım, o yapışkan herife yazdığınız mektuba şu izahatı da ilâve edin: «Gelemeyişimin sebebi büyük şair (S..) in bir piyesini dinlemek üzere lûtfen devlethanesinde akşam yemeğine davet edilmiş olmamdır.

Kurbağa

— Karıcığım hiç yürümüyorsun, seni görenler «Etrüsk» ü yapan fabrikadan çıkmış zannedecekler!..

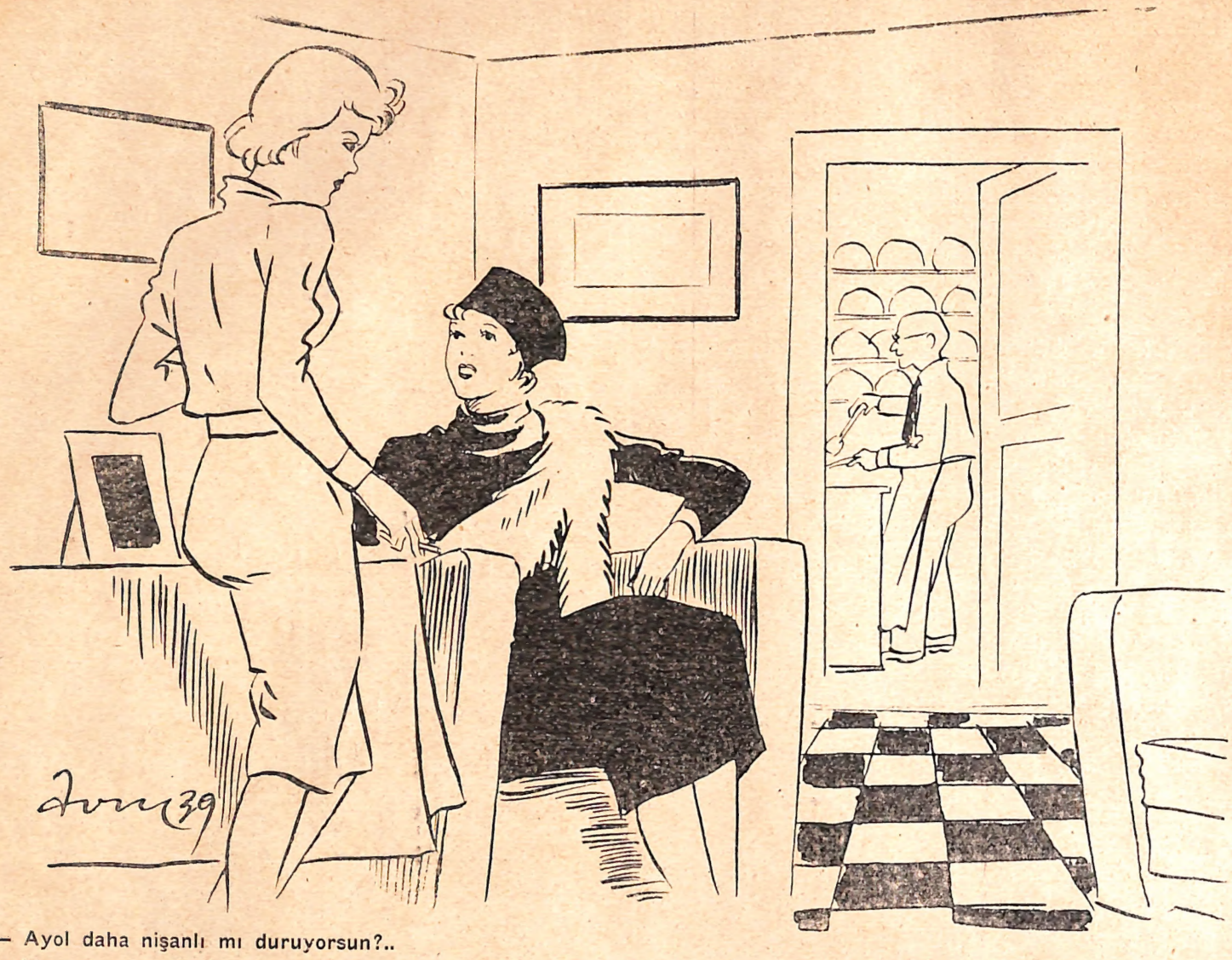

— Ayol daha nişanlı mı duruyorsun?..

— Ne yaparsın a kardeş, bu zamanda herkese emniyet edilmiyor, bakalım henüz daha tecrübesi bitmedi!..

YENİŞEHİR MEKTUBU

Ahbaplar toplanıyor Ankarada her gece:
Aile sohbetleri.. bu, en temiz eğlence.
Bu mevsim çok tatlıdır Yenişehirde bence,
Korkarım halk dağılır İstanbula, yaz gelir.

★

Kıyafet balosuna birden edildi heves,
Çeşit çeşit kılığı seyredenler dedi pes.
Baloya bayaniyle geldi o gece herkes:
Üsul bu, davetliler Köroğlu Ayvas gelir.

★

Tabaklara bir anda herkesin eli bandı:
Üzüm dolu bir bağa sanırsın kurt dadandı.
Üç buçuk metre Selim bu baloda budandı:
Baktı ki iki büklüm şirin bir haylaz gelir.

★

Ratip Tahir elile bayan Sürpik boyalı,
Sporcu Alâettin bir gençtir İspanyalı,
Pala bıyıklı Affan Arnavuttur Yanyalı:
Elinden bıçağını bir an bırakmaz, gelir.

★

Mihrace Recainin bakın fiyakasına,
O güzel frakını giymiş de arkasına,
Zemheride bir koca gül takmış yakasına,
Roberd Taylor misali bin eda, bin naz gelir.

★

Nizamettin Haile Selâsenin çocuğu,
Küçük patiklerile şık bulduk yavrucuğu.
Hele Bekir İhsana lâzım nazar boncuğu:
On tane otomobil alsa yine az gelir.

★

Yaman aşçıbaşıydı Şinasi Şahingiray:
Tatlılardan ayırdı küçük hizmetçiye pay.
Tam Bolulu aslandı: Kapıdan sığmaz kolay,
Koskoca göbeğile sanki davlumbaz gelir.

★

Suvare başlamıştı, kapıldık bir sevince,
Nizam'ın şerefine kadehler yükselince.
Baloda bayanlardan bahsetmiye gelince,
Korkarım.. anlıyana sivrisinek saz gelir.

NECDET RÜŞTÜ

Havagazı

Kaynanasının havagazından zehirlenerek öldüğünü haber almış, fakat cenazeye gidememiştim.

Birkaç gün sonra sokakta karşılaşınca ellerini tuttum:

— Başın sağ olsun, dedim, kim bilir kazaya nekadar müteessir oldun.

O, ağır ağır başını sallıyarak:

— Evet, dedi, havagazi faturasını gördüğüm zaman az kaldı çıldırıyordum.

İşçi idarehanesinde

Güzel kadın, yaşlı müdürün karşısına dikildi;

— İş aramıya geldim..

— Bulmıya çalışırım... Ne yapabilirsiniz?

— Mükemmel bir stenöğrafım, emsalsiz bir daktiloyum..

— Pekâlâ... Nasıl bir adamın yanında çalışmak istiyorsunuz?

— İmlâdan, gramerden anlamıyan bir adamın yanında!

Treni kaçırmış

Gazeteye bir makale yazmak ümidile hapishaneyi geziyor, mahkûmlarla konuşuyordum.

Temiz kıyafetli, güzel çehreli bir adama sordum:

— Ne zamandanberi buradasınız?

— Geçen yazdanberi..

— Daha nekadar müddetiniz var?

— Dört sene...

— Epeyce uzun... Ne sebepten hapise girdiniz.

— Treni kaçırdım.

— Amma yaptınız ha... Treni kaçırdığı için adamı beş sene hapise mahkûm ederler mi?

O derin derin içini çekti:

— Treni kaçırmasaydım hududu geçecek, ve mahkûmiyetten kurtulacaktım.

Bon servis

Hizmetçi bohçası koltuğunda odaya girdi:

— Ben gidiyorum, bana bir benservis vermenizi rica ederim.

Bayan bu söze çok hiddetlenmiştir:

— Sana bonservis ha, diye bağırdı, senin gibi tembel, ahlâksız birisinin bonservisinde iyi hizmet ettiğinden mi bahsedeyim istiyorsun?

— Hayır bayan, sizden bunu beklemiyorum, bana sizin yanınızda, sizin evinizde bir hafta çalışabildiğimi yazmanızı isterim, bana bundan daha iyi bonservis olamaz.

Doktorlar arasında

Operatör, dahiliye mütahassısı ile konuşuyordu:

— Bizim işler durdu... Seninkiler nasıl?

— Yeni seçim münasebetile yolunda..

— Anlamadım?

— Helecana düşen namzetler, kalp hastalığı kuruntusu ile, sabah akşam bizim muayenehaneye koşuyorlar!

Ağır hastalık

Müdür kaşlarını çatarak sordu:

— Üç gündenberi niçin daireye gelmediniz?

Memur ellerini uğuşturarak:

— Sormayın efendim, dedi, dehşetli hastaydım, az kaldı ölüyordum.

— Ne söylüyorsun be oğlum. Ben seni evelsi gün sokakta gördüm.

Memur şaşırmadan cevap verdi:

— Vaziyetim vahamet kesbettiği için doktor çağırmıya gidiyordum.

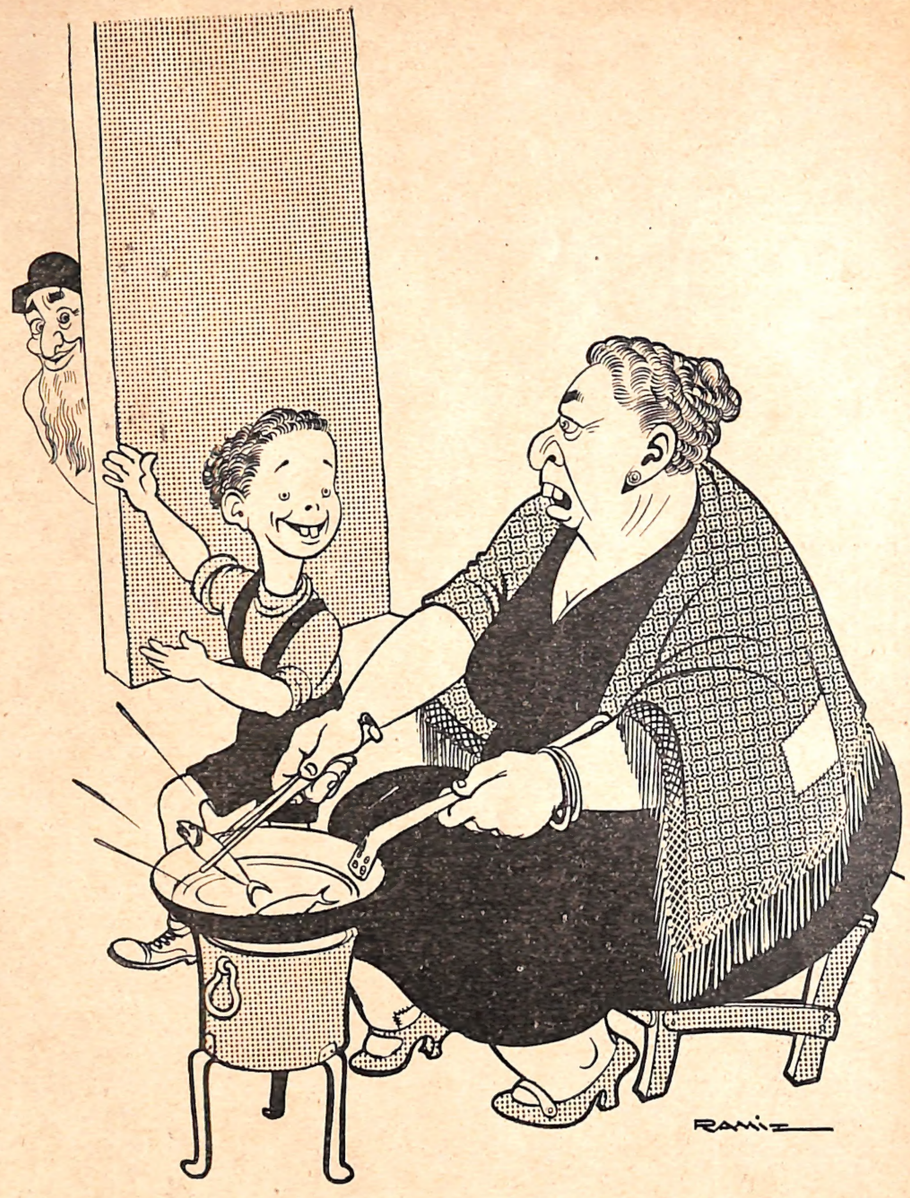

— Mama, müjde.... Senin yeçen ay kaybolan tarak yok mu, bulundu...
— Aferum Moiz, nerede buldunuz?..
— Babamin sakali içinde!..

Namzetlerin Lisanından

Telleyip pullıyarak yazdık istidamızı,
Hayra tebdil eyleye hak hemen ruyamızı!

Giden resimlerimiz öyle şanlı çıktı ki,
Saylavlığa seçerler görmeden simamızı!

Bir vekil kaleminden çıktı sanır mutlaka
Sökmiye çalışanlar çapraşık imzamızı!

İntihap dairesi kaydını boş bıraktık,
Niçin gücendirelim yüzlerce kazamızı?

Vatan şehirlerinin farkı yok birbirinden,
Doğrusu, kim seçerse o alır duamızı!

On iki ciltlik kitap tuttu tamam ilmimiz..
Yükseldi uğraşanlar taklide zekâmızı..

Kendimizi bugünden seçilmiş biliyoruz,
Başka türlü görmeye başladık dünyamızı:

Geleceğe mahsuben yayan dolaşmaz olduk,
Evimizi büyültüp artırdık kiramızı.

Temrinine başladık şimdiden saylavlığın,
Şimdiden görmez olduk eski ehibbamızı.

Taliin yardımiyle bir de Vekil olursak,
Doya doya seyredin Karpiçte sefamızı!

Bize her kim reyini verirse, paroldönör,
Biz de esirgemeyiz ondan merhabamızı.

Evde bayan kendini saylav eşi sanıyor,
Tanrım, sakın Mecnuna döndürme Leylâmızı!

İşittik, rakibimiz değilmiş Çamdeviren,
O halde kazanırız yüzde yüz davamızı...

ÇAMDEVİREN

DİVAN EDEBİYATI:

— Fuzulî'yi, Nedim'i, Baki'yi, Sadi'yi, Yunus'u, Tevfik Fikret'i çok seviyorum...

— Ne mutlu sana, benim kocam çok kıskanç!..

FİNAL:

Franko — Baylar oyunumuz bitmiştir..

Milletler — Vah vah... Ne güzel de eğleniyorduk!..

Bir Aşkın Sebebi

Karısını otuz sene evvel merhum anasının zoru ile almıştı. Zavallı kadın:

— Evlâdım, Zehra güzel bir kız değil, bunu ben de biliyorum, derdi, fakat elmas gibi bir ahlâkı var. Sonra son derece açıkgöz ve akıllı bir kız... Onu alırsan pişman olmıyacağına eminim. Sen yüz güzelliğine bakma. Kadın kısmı nekadar güzel olsa birkaç senede bozulur. Güzelliğini muhafaza ettiğini de farzetsek erkek kısmı daima beraber yaşadığı kadından çabuk usanır. Halbuki bu şeytan kız ne yapıp yapacak, kendini sana sevdirecektir.

İhsan, evlenmesinin ilk senelerinde anasının sözünü dinlediğine pişman olur gibi olmuştu. Zehra, hakikaten iyi bir kadındı. Fakat genç bir erkeği tatmin edecek bir güzelliği ve cazibesi yoktu. Ufak tefek ve zayıf bir vücut, biribirine yakın küçük siyah gözler, sivri bir burun, kıvırcık siyah saçlar..

İhsan kendi kendine söylenirdi:

— İnsan bunu meselâ bir kızkardeş olarak pekâlâ sevebilir. Fakat karı olarak ne yaparsın yarabbi! Ben ne diye cahil bir ihtiyar kadının sözlerine kapıldım. Keşki Zehranın ahlâkı biraz kötü olaydı da buna mukabil yüzünde az çok bakılabilecek bir şeyler bulunaydı.

Maamafih bir zaman sonra İhsan karısında bir hassa sezinlemiye başlar gibi olmuştu. Beraber sokağa çıktıkları zaman birçok erkekler dikkatle Zehraya bakıyorlar, hattâ biraz gittikten sonra başlarını çeviriyorlardı. Hem de bu adamlar külhanbey ve serseri makulesi insanlar değildi, güzel giyinmiş, temiz, yakışıklı gençlerdi.

Gerçi göze yasak yoktu. Güzel kadınlara bakmak her erkeğin âdeti ve hakkı idi. Fakat güzel kadınlara. Zehra gibi kara kuru ve her türlü cazibeden mahrum kadınlara değil.

İhsan hayret ettiği bu hâdiseden karısına da birkaç kere bahsetmişti. O garip bir tebessümle:

— Bilmem vallâhi, diyordu, sana söylemek doğru olmıyacak ama buna ben de hayret ediyorum... Hele yalnız sokağa çıktığım zaman bukadarla da kalmıyorlar; peşime takılıyorlar... Bir gün çarşıdan öteberi almıya gitmiştim. Yanıma bir kadın yaklaştı. «Kızım şu karşı dükkânın önünde duran güzel zabit benim oğlumdur. Sizi uzaktan görerek takip etmiş. Allahın emrile almak istiyor, adresinizi verir misiniz?» dedi. Ben tena halde bozularak evli olduğumu söyledim ve o gündenberi yalnız sokağa çıkmadım.

İhsanın hayreti yavaş yavaş hiddet ve sinirliliğe dönmiye başlamıştı.

Bir gün:

— Sen galiba fazla açık giyiniyorsun Zehra, dedi, ben kızmıya başlıyorum. Bu heriflerle bir belâ çıkaracağım.

Genç kadın masum bir tavırla ona çarşafını göstermiş:

— Görüyorsun ki, ben herkesin karısından daha kapalıyım.. Sonra güzel olmadığım için boya filân da sürmüyorum... Fakat bakıyorlar işte... İstersen peçemi kapıyarak gezeyim.

İhsan yeni fikirli bir gençti. Kadını umacı gibi kapamaktan yalnız tanıdıklarına karşı değil, kendi nefsine karşı da utanacaktı.

Bazan kendi kendine düşünüyordu:

— Ne var Bu Zehrada yarabbi? Niçin herkes ona bakıyor.. Acaba benim göremediğim bir gizli cazibe mi var bu kadında...

Evlendiğindenberi karısile meşgul ol-

— Bu gidişle geç kalacağım, yine karım kızacak..
— Öyle ise biraz çabuk ol...
— Mümkün mü a birader, görmüyor musun karşımıza nekadar maniler çıkıyor!..

mayı, hattâ uzunca konuşmayı âdet etmemiş olduğu halde onu karşısına oturtuyor, uzun uzun çehresini tetkik ediyordu. Gitgide içinde kıskançlığa benzer bazı fena duygular uyanmıya ve bu hissin tesirile karısına sataşmıya başladı:

— Niçin sana bakıyorlar?

Genç kadın koketleşiyor, dudaklarını bükerek, küçük gözlerini süzerek;

— Ne bileyim bakıyorlar işte, diyordu.

Sonra dilini çıkararak gülüyordu:

— Anlaşılan bir gizli güzelliğim var...

— Hatırın kalmasın ama bunu ben göremiyorum.

— Anlaşılan senden daha iyi bakmasının bilen erkekler var.

— Onlardan birile evleneydin bari..

— Doğrusunu istersen daha iyi olacakmış... Çünkü daha fazla sevilecektim...

— Bunlar ne biçim lâkırdılar... Senin ağzına yakışır mı?

Aralarında ufak tefek kıskançlık kavgaları çıkmıya da başlamıştı. Bazan bir iki gün dargın kalıyorlar ve bu muddet içinde İhsan arasıra hırsızlamadan karısının yüzünü seyrederek düşünüyordu:

— Hakları var. Zehrada tarif edilemiyecek bir gizli güzellik var..

Böylece İhsan birkaç senelik bir lâkaydiden sonra karısına âdeta âşık olmuş ve bu aşk otuz senc sürmüştü.

* * *

Şimdi ikisi de ağaran saçlarile âdeta ihtiyar olmuşlardı. Yirmi beş yaşında bir oğulları ile, yirmi yaşında bir kızları vardı.

Oğlan babaya çekmiştn. Onun gibi iri yarı, sarışın ve güzel çehreli bir erkekti. Kız anasının modeliydi.

Zehra arasıra onun iyi bir koca bulamamasından korktuğunu söyledikçe İhsan:

— Onu hiç aklına getirme, diyordu, onda da senin gibi gizli fakat harikulâde bir güzellik var. Zamanı gelince herhangi bir genci kendine deli gibi âşık edeceğinden korkma..

Zehra onun bu sözlerini daima gülümseyerek dinlerdi fakat bir gün ciddi bir tavırla:

— İhsan, dedi, sana bir itirafım var..

— . . . . .

— Artık yaşlandığımız için bunda bir tehlike görmüyorum.. Seni bana âşık eden gizli güzellik senin bir vehminden ibarettir... Nasıl ki, kızımı güzel zannetmen de ayni tesir iledir.

— . . . . .

— İhsan, vaktile annen sana «Bu kız ne yapıp yapar kendini sana sevdirir» demiş değil mi? Çok doğru... Ben sana kendimi zorla sevdirdim..

— . . . . .

OCAK BAŞINDA:

Bayan — Mektuplar da kendilerine benziyor, çabuk yanıp tutuşuyorlar ama, çabuk sönüyorlar!..

— Bütün erkeklerin sokakta bana baktıklarını, hattâ gülümsediklerini görerek sen de beni güzel bulmıya başladın ve çılgıncasına sevdin öyle değil mi?

— . . . . .

— Erkeklerin bana baktığı doğrudur... Fakat beni güzel buldukları için değil..

— . . . . .

— Onları bana o şekilde baktırarak senin hayret, merak ve kıskançlığını tahrik etmek için ben ne yaptım biliyor musun?

— . . . . .

— Gözlerini öyle açma... Bilemezsin.. Ne büyü, ne tılsım... Karşıdan güzel bir erkek geldiğini gördüğüm zaman, ârsız mahalle çocuklarının yaptığı gibi gözlerimi şaşılaştırıyor, dilimi çıkarıyordum. Adamcağızların dönüp dönüp bana bakmalarının sebebi buydu İhsancığım.

İspinoz

Serserinin tabancası

Polis serserinin bir tabanca ile oynadığını gördü ve derhal yakasına yapıştı;

— O ne?

— Tabanca?

— Demek bir şey yapmıya hazırlanıyorsun?

— Ne münasebet! Evim olmadığı için gece sokaklarda dolaşırım. Birisi taarruz ederse kendimi nasıl müdafaa edeceğim...

— Be mendebur.. Çebinde paran yok, ayağında kunduran yok, üstündeki elbise bir yırtık pantalonla, delik deşik bir fanilâdan ibaret.. Senin gibi herife kim taarruz edecek?

Serseri güldü:

— Amma yaptın ha... bir şeyim yok mu? Sade bu tabanca en aşağı yirmi lira eder,

HAKLI ENDİŞE

Geçen gece son tramvayla Matbaadan evime dönerken arkadaşım (F..) ye tesadüf ettim. Başını cama dayamış dalgın dalgın düşünüyordu.

— Hayrola, dedim, bir şeye canın mı sıkıldı?

— Karımın haftada bir gece arkadaşlarla poker oynamama müsaade ettiğini biliyorsun...

Arkadaş meşhur kılıbıklardandır. Gülümseyerek:

— Malûm, dedim, bu gece tabiî izinli gecen ve poker-den dönüyorsun. Fakat bu, meyus olmak için sebep mi?

— Sebep ya.. Pokerde kaybettik.

— Kayıp kazancın kardeşidir..

— Fakat karıma kazandığımı söylemek mecburiyetindeyim. Çünkü bir daha bırakmaz.

— Peki, kazandım deyiver, ne çıkar?

— Evet ama kazancı aramızda paylaşmıya mecburum.

ÇEKİRDEKTEN YETİŞME-

Bir düğün davetindeydi. Bütün misafirler şerefe içmek için ayağa kalkmış, rakı kadehlerini ellerine almışlardı. Karşısında oturan oğlunu eli boş görünce, mahzun oldu, kendi kadehini uzattı:

— Al oğlum... Gerçi rakı içmene taraftar değilim ama, bu gece bir kadeh içebilirsin. Hem artık bebek de değilsin.. Haydi bakalım şerefe..

— İçemem baba..

— Benden mi utanıyorsun? Bilirim sen terbiyeli bir çocuksun. Fakat sıkılma. Ben izin veriyorum...

— Müsaade et baba.. İçemem..

Kızdı:

— Haydi dedik... Emrediyorum işte...

Delikanlı asabileşti:

— Israr etme baba... Kadehi yarı yarıya su ile doldurmuşsun. Ben sulu rakı içemem... Kusturacak mısın beni?

ESKİ

Hanım kızımın methini dinledim, evinin bütün işlerini tek başına başarır, tarhanasından turşusuna kadar kendi elile kurarmış. Allahın emrile oğluma istiyorum!..

SÜPÜRGE İHTİSASI

Işsiz kalmıştı. Nereye baş vurursa ya; «Yerimiz yok» diyorlar, yahut da «Ne iş yapmak bilirsin?» diye soruyorlardı. Nihayet çarşı içinde bir tanıdığından bir süpürgecinin yarım lira gündelikle çırak aradığını haber aldı. Yarım lira para değildi. Fakat hiç olmazsa akşamları evine bir kilo ekmekle biraz öteberi götürürdü.

Süpürgeci ihtiyar bir adamdı. Onun yüzüne bakarak:

— Yahu ben genç bir çırak arıyorum, dedi, sen de benim gibi ihtiyarsın.

— Görünüşüme bakma... yaşım küçüktür..

— Süpürgeden anlar mısın?

O, gülmiye başladı:

— Nasıl anlamam, yirmi beş yıldanberi süpürge ile dayak yiyorum.

Konuşurken

Komşum, ellerini hareket ettirmeden katiyen konuşamaz.

Geçen gün yürüye yürüye mahalleye dönüyorduk. Yarı yolda yağmur başlamıştı.

Bir aralık onun yakında Ankaraya gidip gelmiş olduğunu hatırlıyarak:

— Ankara son senelerde çok değişmiş diyorlar, dedim, nasıl gördün, anlatsana..

O cevap verdi:

— Bir başka zaman inşallah.. Şimdi anlatırsam kollarımın içi yağmurdan sırsıklam olur..

İNEZAKETİN FAZLASI

Son derece nazik ve alafranga bir adamdı.

Bir senedenberi yanında çalıştırmakta olduğu cahil, tenbel ve ahmak kâtibi adam etmekten ümit kesince kovmıya karar verdi ve yanına çağırdı:

— Bu dördüncü defadır ki, beni zarara sokuyorsunuz, dedi, bir defa sizin yüzünüzden beş yüz lira, bir defa üç yüz lira kaybettim. Sizin yüzünüzden bir yakın dostumla, ehemmiyetli bir müşterimi kaybettim. Bunun için...

«Sizi işinizden çıkarıyorum» demiye bir türlü nezaketi müsaade etmiyordu. Alafranga bir ifadeye müracaat ederek: «Bunun için size teşekkür etmek mecburiyetindeyim» dedi.

Kâtip cevap verdi:

— Aman efendim estağfurullah..

Sarhoşun mazereti

Gecenin ikisine doğru eve girince karısı bağırmıya başladı:

— Utanmaz herif, rezil herif... Bıktım artık senden,.. Nedir bu yaptığın... Bu vakit eve gelinir mi?

Sarhoş şaşalamıştı:

— Dur karıcığım, diyordu, bir kere de beni dinle... Evet sık sık eve geç geliyorum... Fakat vallâhi kabahat bende değil.

— Ya kimde?

— Belediyededir vallâhi... İkide birde sokağın ismini değiştiriyor..

YENİ

— Kızım, bundan daha iyi koca can sağlığı... Bütün ev işleri elinden gelir, çocuğuna bile dadılık edermiş... Haydi kararını ver de annesinden istiyeyim!..

İFLÂSTAN SONRA

Aşk, Heyecan ve İhtiras Romanı

— 1 —

Yıldızlarla dolu ılık bir yaz gecesi idi.

Marmara kenarındaki bu fakir balıkçı köyünün ahalisi kumsalda biraz dolaştıktan sonra kulübelerine çekilmişler, erkenden ışıklarını söndürerek yatmışlardı.

Biraz sonra bir çalgı sesile tekrar gözlerini açtılar. Radyo henüz bu köye giremediği için ne olduğunu bilmiyorlar, fakat şehirlerdeki zenginlerin birer marifetli kutuları olduğunu ve bu kutunun ağzı açılınca içinden türlü güzel sesler çıktığını işitmişlerdi.

Bu çalgı herhalde öyle bir kutudan çıkıyor olmalıydı. Fakat onu bu fakir köye kim getirmiş olabilirdi?

Çalgı sesi gittikçe artmakta olduğundan köylüler birer ikişer evlerinin kapısına çıkmıya başladılar. Denizde baştan başa elektrik ışıklarına boyanmış bir beyaz gemi vardı. Bu sesler oradan geliyorlardı.

Biraz sonra kumsal köylülerle dolmuştu. Fakat gemidekiler okadar kendi âlemlerine dalmışlardı ki, bir köyün yanında olduklarını farkedemiyorlardı. Geminin güvertesi yarıya kadar çıplak kadın ve erkeklerle dolu idi. Bunlar gülüşe, bağırışa dans ediyorlar, kahkahaları etrafı çınlatıyordu.

Genç balıkçılardan bazıları bir şaka yapmak istediler, Kumsalda çabucak soyunarak denize girdiler ve gürültü yapmadan gemiye doğru yüzmiye başladılar.

Bu şaka biraz sonra gemi ahalisini çılğına çeviriyordu. Çalgı durmuştu. Onlar çığlıklar, kahkahalarla kendilerini denize atacak gibi güvertenin kenarından sarkıyorlar:

— Bunlar kim? Korsanlar mı basıyor bizi? Diye haykırışıyorlardı.

Bir kadın:

— Siz kimsiniz? İn misini, cin misiniz? Diye seslendi.

Bir genç balıkçı cevap verdi:

— Ne iniz, ne ciniz, biz de sizin gibi insanlarız... Çalgımız, elektriğimiz yok ama, bizim de neşeli birer kalbimiz var... Sular sizi bir köy kenarına misafir getirdi. Size sefa geldiniz demiye geldik.

Gemi projektörünü yakarak kumsaldaki kulübeleri, kenara çekilmiş balıkçı kayıklarını, sırıklara asılmış ağları gümüş rengi ışıklarla taramıya başladı.

Sahildeki kadınlı erkekli halkın projektör ışığile kamaşan gözlerini ellerile kapadıkları görülüyordu.

Ayni kadın sesi yine haykırdı:

— O halde size misafir olacağız. Şimdi karaya çıkıyoruz. Öyle değil mi arkadaşlar?

Güvertedeki kalabalık kaynaşıyor, ellerini çırparak:

— Bravooo.. Bravoo.. Diye bağırıyordu.

Gemi, bir tenezzüh yatı idi. İçinde elliye yakın insan vardı. Yatın mini mini sandalı bu halkı kim bilir nekadar zamanda karaya çıkarabilecekti.

Fakat genç balıkçılar bu defa da tetik davrandılar. Hemen sahildeki kayıkları denize sürdüler ve beş, on dakika içinde yat ahalisini karaya naklettiler.

Bu, hakikaten çok eğlenceli bir sahne idi. Yattaki kadınların elbiseleri gerçi ikişer karış renkli kumaştan ibaretti. Fakat bunların arasında bir balıkçı sandalından daha pahalı olanlar vardı.

Balık kokan sandallarda kirletmekten korktukları için oturmuyorlar, ayakta durarak biribirlerine sarılıyorlardı.

Sandallar sallandıkça hep birden denize dökülmekten korkarak kahkahlı çığlıklar koparıyorlardı. Biraz evvel yattan balıkçılarla konuşan kadının bu kafilenin başı olduğu anlaşılıyordu.

Uzun boylu, kıvırcık, siyah saçlı bir kadındı. Donuk renkli yüzünde, baktığı insanlara pırlanta pırıltılarile parlıyor gibi görünen büyük siyah gözleri vardı. Köylülerle misafirler sahilde, maça çıkan iki futbol takımı halinde karşı karşı gelmişlerdi.

Genç kadın çıplak beyaz kollarını sallıyarak kalabalığı susturduktan sonra şunları söyledi:

— Biz bu gece Allahtan güzel bir eğlence göndermesini niyaz ederek denize çıkmıştık. Allah istediğimizden iyisini verdi. Bizi size misafir gönderdi. Görüyorsunuz ki, yatta hayli kalabalık bir cemaatimiz var. Çalgımız var, her şeyimiz var. Dans ediyor, gülüyorduk. Fakat yine de kâfi derecede eğlenemiyorduk. Şimdi daha kalabalık olduk.. Size iki saat misafir kalacağız. Hep bir arada yiyeceğiz, içeceğiz, güleceğiz, oynıyacağız. Gerçi burası karanlıkça gibi, fakat yatımız projektörünü buraya çevirecek. Bakın talihimize ay da doğmıya başladı. Biraz sonra o da kocaman bir lüks lâmbası gibi tepemizde yükselecek. Siz hiç sıkılmayın. Haberli gelmediğimiz için tabiî hazırlık yapmamışsınızdır. Fakat yatta nekadar yiyecek içeceğimiz varsa şimdi sahile getirecekler. Hepsini ortaya dökeceğiz, eğleneceğiz. Şunu da söyliyeyim ki, burada hiç yabancılık yok.. İki saat için hep biribirimizin dostu davetlisiyiz.

Misafirler bu nutku şiddetle alkışladılar. Köylülerin şaşkınlığı hâlâ devam ediyordu. Onlar bu insanların ve bahusus bu kadının hangi yıldızdan indiğini bir türlü akıllarına sığdıramıyorlardı. Maamafih genç balıkçılarla köy kızları, görgüleri olmamakla beraber, nekadar olsa yenilikleri daha ziyade anlamıya müsait bulunuyorlardı. Yaşlıların çekingenliğine mukabil onlar da heyecan ile alkışlara iştirak ettiler.

* * *

Biraz sonra sahil garip bir ziyafet sofrasına dönmüştü. Geminin sandalı durmadan yiyecek, içecek taşıyordu.

Bir kulübenin önündeki çardağa yerleşen cazbant çalmıya başladı. Parlak gözlü kadın balıkçı delikanlılar ile kızlarını yine kol işaretlerile etrafına topladı:

— Dans bilseniz dans ederdik, dedi, fakat zannederim ki, bunu beceremiyeceğiz. O halde el ele verir, hora teperiz...

«Yaşa... Yaşa..» sesleri bir kere daha ortalığı çınlattı.

Genç kadın, misafirlerle köylüleri el ele tutuşturarak geniş bir daire teşkil etti ve çılğıncasına neşeli bir oyun başladı.

Arasıra yoruldukları vakit cazbant duruyor, hora tepenler kumlara yatarak dinleniyorlar, biribirlerine yiyecek, içecek ikram ediyorlar. Biraz sonra tekrar kalkarak oyuna başlıyorlardı.

Köylüler gerçi çoktan karınlarını doyurmuşlardı. Fakat yattan gelen nefis yiyecekler karşısında tekrar iştahlanıyorlar ve mütemadiyen yiyorlardı.

Oyun fasılalarından birinde parlak gözlü kadın kalabalıktan uzaklaşmış, ay ışığının şimdi sedef gibi parlattığı kumlar üzerinde kendi kendine yürümiye başlamıştı. Biraz sonra iki köylü kızı ile konuşan orta yaşlı bir erkek gördü, kızların anlamaması için Fransızca olarak:

— Ne o.. Genç kızlarla kur mu yapıyoruz, diye güldü.

Erkek, neşesiz bir gülümseme ile cevap verdi:

— Evet... Fena yakaladın beni Leylâ..

— Akşamdanberi okadar neşesiz ve çatık çehrelisin ki, biraz yüzünün gülmesi için onu da hoş görürüm...

— Mersi, fakat neşesiz olduğumu nereden çıkardın?

— Görüyorum... Türkçede darbımesel «Görünen köy kılavuz istemez» demiyor mu?

Köylü kızları bu Fransızca konuşmadan kuşkulanarak kolkola uzaklaşmışlardı.

Erkek:

— Yanılıyorsun karıcığım, dedi, biliyorsun ki, seni neşeli görmek benim en büyük zevkimdir. Zaten her şeye bunun için katlanmıyor muyum?

Leylâ çehresini çattı:

— Benim için yaptığım bazı fedakârlıkları başıma kakman doğru değil.

— Ne söyledim?

— Her şeyine katlanıyorum demedin mi? Demek bunları seve seve yapmıyorsun?

Erkek yine gülümsedi:

— Her zamanki münakaşamıza dönmiyelim... Âşikâr ki, ben bu tarzı hayattan hoşlanmıyorum... Fakat buna mukabil bir şeyden gayet zevk alıyorum: Seni mesut görmek... Bu gece de seni mesut gördüğüm için her zamandan ziyade memnunum... Fakat ne yazık ki, bu yine devam etmiyecek..

Leylâ gülüyordu:

— Amma yaptın ha?

Kolkola girmişler, sahilin karanlık taraflarına doğru yürümekte devam ediyorlardı.

Erkek devam etti:

— Hayır karıcığım, ne söylediğimi biliyorum. Meselâ şu balıkçıları bulmak sana evvelâ çok eğlendirici bir şey gibi göründü. Fakat bir saat geçmeden bundan da sıkıldın.

Leylâ hafif hafif gülüyordu:

— Nereden anladın?

— Kalabalıktan ayrılmandan. Kendi kendine karanlıkta gezmiye başlamandan. Şimdi herkes eğlenirken benimle kolkola gezmenden..

— Bilirsin ki, seni severim. Sen benim için bir ihtiyaçsın.

— Bundan eminim. Yegâne tesellim de bu. Beni her şeye rağmen seviyorsun... Fakat zavallı karıcığım sende can sıkıntısı hastalığı var.. Bu da ötekiler gibi yani kalp ve böbrek hastalığı gibi bir hastalıktır. Seni her türlü eğlenceye doyurmak suretile tedavi etmeyi umdum. Hiç bir fedakârlıktan çekinmedim. Bunları başına kakmak için söylemiyorum. Sana bütün servetim feda olsun. Sırf hakikati anlatmak için söylüyorum. Meselâ Suadiyede bir köşk istedin. Sana beş altı ay içinde Suadiyenin en güzel köşkünü yaptırdım. Fakat içinde beş gün bile mesut olmadım... «Yat isterim» dedin. İtiraf ederim ki, ben yat alacak kadar zengin bir insan değilim. Fakat bunu da aldım. Bu gece bütün dostlarımızı bir deniz eğlencesine davet ettin. Evvelâ eğlenir gibi oldun. Fakat bir iki saat sonra sıkılmıya başladığını biraz evvel yaptığın çılgınlıklardan anladım. Nihayet bu sahile çıktık. Yine eğleneceğini sandım, fakat beyhude vehim. Yine sıkılıyorsun inkâr etme...

Leylâ ümitsiz bir tavır ile kollarını yanına sarkıtmıştı:

— Ne bileyim Ferit, dedi, ben böyle yaratılmışım...

— Biraz evvel köylü kızlar ile ne konuşuyordum bilir misin?

— Ne bileyim?

— Şu köyü görüyorsun... Simsiyah bir yer... İçindeki sefaleti de tahmin edersin.. Bu genç kızlar ne de olsa birçok emelleri olan zamane çocukları.

— Devam edecek —

TEŞBİHTE HATÂ OLMAZ

İhtiyar

Kedi

TARİHTEN ÇİZGİLER:

Sayei şahanede Avrupadan mübayaa olunan damızlık bir boğanın selâmı encamı padişahî ile gönderilen mahalde merasimi mahsusa ile istikbali!..

AKILLI BİR KÖYLÜ

Davacı iri yapılı bir köylü idi. Pazarda kavga ettiği bir adamın bastonla kafasına vurduğunu iddia ediyordu.

Suçlu kendini müdafaa etti:

— Bastonumu sallıya sallıya geziyordum. Bu adam bir köşe başında birdenbire karşıma çıktı. Bastonun ucu da kaza ile hafifçe başına dokundu.

Hâkim sordu:

— Şahit var mı?

Köylü:

— Vardı ama şimdi yok... Kim bilir kim?

— Dava ettiğin adamın ne dediğini işittin. Bastonun ucu hafifçe kafana dokunmuş..

Köylü itiraz etti:

— Kabul etmem.. Başıma çok sıkı vurdu.

— Başında bir yarık var mı?

— Başıma bir şey olmadı ama baston iki parçaya bölündü.

Ne mutlu

— Benim bir karım var, bir kere sinirlendi mi, ağzını bıçak açmaz..

— Ne mutlu sana... Benimki sinirlenince ağız açmamak bana düşer!

Bereketli baba

On iki çocuk babası idi. Meşhur ressamlardan biri çocukları yanyana dizerek resimlerini yapmak istemiş ve hakikaten muvaffak da olmuştu.

O, tabloyu gördüğü zaman:

— Güzel çok güzel, teşekkür ederim. Yalnız bir ciheti düşünmemişsiniz... Keşke levhanın iki tarafında bundan sonra gelecekler için de bir, iki boş yer bırakaydınız.

Parmak izi

Hırsız son derece şık bir adamdı.

Müstantik:

— İnkâr beyhude, dedi, kırdığımız çekmecede parmak izlerinizi bulduk.

O hiç bozulmıyarak tebessüm etti:

— İmkânı yok.. Bendeniz daima eldiven kullanırım.

Havalar soğudu dikkat ediniz. Hafif bir nezle veya kırgınlık hissedince hemen

NEOKÜRİN

alınız. Bu suretle hastalığı önlemiş olursunuz

NEOKÜRİN sizi bu müz'iç baş ağrılarından, nezle ve gripten derhal kurtaracaktır.
NEOKÜRİN kalbi yormaz ve mideyi bozmaz.
Tek kaşe 6, altılık kutu 30 kuruştur. Her eczanede bulunur.
NEOKÜRİN ismine dikkat.

Güzelliğinin

SEBEBİ VAR SIRRI YOK

RADYOLİN

Dişleri mikroplardan, çürüklerden, iltihaplardan koruyarak sağlamlaştıran, hem de minelerinin bozulmasını ve sararmasını menederek daimi güzellikle muhafaza eden asrın en kuvvetli diş macunudur.

Her sabah, öğle ve akşam yemeklerinden sonra

Radyolin

Ağız, boğaz, burun yollarile vücuda giren nezle, kızamık, kızıl, grip gibi bulaşıcı hastalıklardan korur. Yarım bardak suya bir kahve kaşığı Neosterin buraları hiç tahriş etmeden temizler, ağrılarını geçirir, fena kokularını izale eder.
Eczanelerde reçetesiz satılır.

Beyhude ıstırap çekmeyiniz

Nevrozin

Bütün ağrıların panzhiridir

BİR KAŞE

NEVROZİN

bu muannit baş ve diş ağrılarını süratle izaleye kâfidir.

Romatizma evcaı, sinir, mafsal ve adale ıztırapları NEVROZİN'le tedavi edilir. Nezle, grip ve bronşite karşı en müessir ilâç NEVROZİN'dir.

Nevrozini tercih ediniz

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. İsmine dikkat, taklitlerinden sakınınız ve Nevrozin yerine başka bir marka verirlerse şiddetle reddediniz.

Altıncı Cildimiz

KARİKATÜR'ün altıncı cildi 156 ıncı sayı ile tamamlanmıştır.

Kolleksiyonlarını ciltli olarak muhafaza etmek istiyen okuyucularımız arzu ettikleri takdirde altıncı cilt sayılarını hususi kapaklarımızla ciltletebilirler.

İstanbulda bulunan okuyucularımız Ankara caddesindeki satış mağazamıza müracaat ederek kolleksiyonlarını 50 kuruş mukabilinde ciltletebilirler.

Kolleksiyonlarını posta ile gönderecek olan okuyucularımız cildiye ve posta masrafı olarak 65 kuruşluk posta pulu göndermelidirler.

Dr. SUPHİ ŞENSES

İdrar yolları hastalıkları mutahassısı
Beyoğlu Yıldız sineması karşısı Leklâr apartıman. Fakirlere parasız.
Tel: [illegible]

KARİKATÜR

Baloncu — E, bebelere balon!..